

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4 тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв

20 червня 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – слідчий відділу СУ ГУНП в Херсонській області старший лейтенант поліції Хоменко Тетяна Василівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000002218 від 11.07.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 436-1 КК України, встановивши наявність доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Малюкову Геннадію Анатолійовичу, 09.02.1972 року народження, громадянину України, українцю, уродженцю міста Генічеськ Херсонської області, зареєстрованому за адресою: Херсонська область, місто Генічеськ, провулок Гагаріна, буд. 16, раніше не судимому, який не є депутатом будь-якого рівня,

про підозру у публічному використанні символіки комуністичного тоталітарного режиму на території України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 436-1 КК України.

Так, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка

є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська

області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці збройних сил рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні та адміністративні кордони України в Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє 02.05.2023 Законом України про затвердження Указу Президента України від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено дію воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Слід зазначити, що 9 квітня 2015 року Верховною Радою України, з метою недопущення повторення злочинів комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів, будь-якої дискримінації за національною, соціальною, класовою, етнічною, расовою або іншими ознаками у майбутньому, відновлення історичної та соціальної справедливості, усунення загрози незалежності, суверенітету, територіальній цілісності та національній безпеці України прийнято Закон України № 317-VIII «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» (далі Закон).

Зазначеним Законом України засуджено комуністичний та націонал-соціалістичний (нацистський) тоталітарні режими в Україні, визначено правові основи заборони пропаганди їх символіки та встановлює порядок ліквідації символів комуністичного тоталітарного режиму.

У відповідності до ч. 1 ст. 3 Закону пропаганда комуністичного та/або націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів та їхньої символіки визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв комуністичного тоталітарного режиму, націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного

режиму та заборонена законом.

Згідно положень ч. 1 ст. 4 Закону виготовлення, поширення, а також публічне використання символіки комуністичного тоталітарного режиму, символіки націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного режиму, у тому числі у вигляді сувенірної продукції, публічне виконання гімнів СРСР, УРСР (УСРР), інших союзних та автономних радянських республік або їх фрагментів на всій території України заборонено.

В результаті військового вторгнення військами рф 24 лютого 2022 року було окуповано частину Херсонської області, зокрема місто Генічеськ та Генічеський район.

Так, в червні 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), Малюков Геннадій Анатолійович, 09.02.1972 року народження, знаходячись у тимчасово окупованому військовими рф місті Генічеськ (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), займаючи посаду керівника незаконно створеного правоохоронного органу, а саме начальника так званого «Генического РО ГУ МВД по Херсонской области», маючи умисел на вчинення діянь, спрямованих на шкоду незалежності, суверенітету, територіальній цілісності та національній безпеці України, з метою дискредитації державної влади, діючи в інтересах держави-агресора - російської федерації, в супереч вимогам ст.ст. 3, 4 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», вирішив публічно використати символіку комуністичного тоталітарного режиму.

Так, Малюков Геннадій Анатолійович, реалізуючи свій злочинний умисел, в червні 2022 в денний час доби (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території - у місті Генічеськ Херсонської області (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, підтримуючи агресію російської федерації на території України, маючи прямий умисел на використання, шляхом публічної демонстрації широкому загалу людей, символіки комуністичного тоталітарного режиму, підняв та тримаючи у руках демонстрував прапор червоного кольору з зображенням серпа, молота та п'ятикутної зірки, що відповідно до висновку експерта Одеського НДІСЕ Міністерства юстиції України № 22-3935 від 15.08.2022 містить зображення комуністичної символіки, використання якої відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09 квітня 2015 року заборонено на всій території України.

Окрім цього, Малюков Г.А. 21.06.2022 в денний час (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) виклав фотознімок на якому зображено його з вищевказаним прапором, що містить комуністичну символіку в інтернет-ресурсі «telegram-каналів» з назвами «Геническ в Теме» та «Геннадий Малюков», демонструючи її таким чином широкому загалу людей.

Таким чином, Малюков Геннадій Анатолійович, 09.02.1972 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 1 ст. 436-1 КК України, а саме: публічне використання символіки комуністичного тоталітарного режиму на території України.

Слідчий у кримінальному провадженні -
слідчий відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
старший лейтенант поліції

Тетяна Василівна ХОМЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні,
прокурор відділу Херсонської
обласної прокуратури

Андрій Михайлович ЩЕЛЯТЮК

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Малюкову Г.А., роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

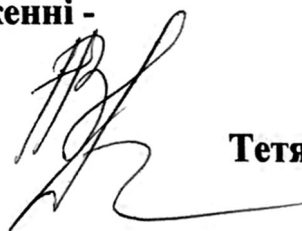
Про підозру повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
Захисник _____

« » год. « » хвилин « » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні -
слідчий відділу СУ
ГУНП в Херсонській області
старший лейтенант поліції

Тетяна Василівна ХОМЕНКО